

MIA fantasia

Quina amiga més estranya!

ELISENDA ROCA

BETOWERS

combel

HOLA!

Soc la **Mia**, la bruixa més petita
de la família **Fantasia**.

El meu pare és en **Linus Fantasia**,
un bruixot savi però molt despistat.

La meva mare és la **Flordeneu Encantada**,
una bruixa poderosa i musical. Tot cantant, és
capaç de fer encanteris sorprenents.

Hauríem
de regar
el jardí.

PLUUUUUJA
PRECIOSA, MULLA
LA ROSAAAA!

VOLS CONÈIXER ELS MEUS AMICS?

Aquest és el meu gat, en **Vinil**. Llest i elegant, és capaç de pujar a llocs increïbles i aparèixer quan menys l'esperes.

VINIL

BOWIE

La **Bowie** és la meva gossa, peluda, divertida i molt golafre. Té un ull blau i l'altre verd. Per això els pares li van posar el nom d'un gran cantant que es veu que també els tenia així.

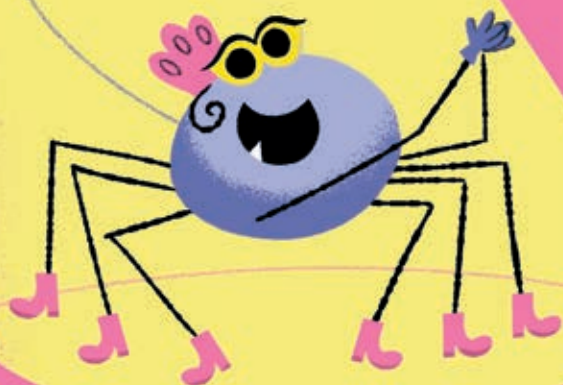
Ell és en **Boleta**, un hàhamster rodonet i rialler. Li encanten les pipes i rodolar per terra. Ah! I és blau. Sí, va ser un dels seus primers encanteris i no va anar gaire bé. Però quan la mare va voler arreglar-ho, en Boleta va dir que no, que de cap manera!

BOLETA

ROSALIA

Tra, tra!

I ella és la **Rosalia**, la meva amiga
aranyeta de potes molt fines i llaaaargues.
Mireu quines teranyines més boniques que fa!

Visc en una casa antiga, heretada dels avis dels
avis dels avis dels meus avis. O sigui els meus
rebesebesebesavis! Sembla apedaçada per fora i
desendregada per dins, però és molt acollidora.
I a dalt de la torre coronada amb una cúpula,
que sembla un barret de bruixot mig tort,
hi tenim un penell amb una oreneta
que assenyala d'on bufa el vent.

Com que la casa està envoltada d'arbres, el penell assenyalava on vivim perquè sobresurt del verd del bosc.

És un lloc molt tranquil.
Bé, ho era.

A l'altra banda del camí, una família ha vingut
a viure-hi i s'hi ha construït una casa.
Els primers dies d'estiu, tot eren sorolls forts
i desagradables que venien d'allà.

BARRABUUM!

TRACATRÁ!

TRATRATRATRATRÁ!

**TOCOTOC. TOCOTOT.
TOCOCTOC!!**

**POM. POM. PUM.
PUM!**

XIUUUU, XIUUUU, XIUUUU!

SORDERUM
MÀXIMUM!

Fins que el pare va fer un dels seus sortilegis. La nostra casa va quedar protegida per una bombolla gegant i invisible i es van acabar els sorolls.

Un cop acabada de construir, vaig pensar que la casa veïna era una casa ben estranya. Amb tot el soroll que havien fet, creia que seria un castell o un gratacels, i no. Eren una sèrie de cubs amb grans finestres quadrades i dues xemeneies com dos prismes perfectes. Al voltant, un jardí tan diferent del nostre! Mentre que el nostre semblava una selva, el seu era polit i endreçat.

Els comentaris van
arribar de seguida.

Quina casa
tan moderna!

Tinc moltes ganes de
conèixer els nous veïns!
Segur que serà una
família molt simpàtica!

I molt
moderna!

Molt
moderna!

Els faré el meu pastís de
xocolata i maduixa cobert
per una teranyina de sucre.
Oi que m'hi ajudaràs,
Rosalia?

I tant!

Potser tenen una
nena de la teva
edat i podreu ser
amigues!

Podreu ser
amigues!

O potser és entremaliada
com un dimoni. Si ho fos,
no compteu amb mi!

No siguis
desconfiat,
Vinil.

No, no
desconfiat,
Vinil.

M'agradaria molt
tenir una amiga
just en creuar
el bosquet, davant
de casa!

Demà anirem
a donar-los la
benvinguda.

Iuhuuu!

Visca!

Pse...

Tra, tra!

I tu, què en penses? Com
deuen ser, els nous veïns?